

DAI HANZHI

5000 ARTISTS

Tentoonstellingsgids

Welkomstwoord van de Directeur

Toen ik in China woonde en werkte, viel het me op hoeveel collega's – zowel kunstenaars en curatoren als galeriehouders – met genezende spraken over Hans van Dijk. Ze zagen hem als hun mentor en iemand die een grote invloed had gehad op hun eigen werk.

Witte de With Center for Contemporary Art presenteert dan ook met trots een programma dat is gewijd aan het leven en werk van deze Nederlandse curator, onderzoeker en kunsthandelaar. De in Nederland vrij onbekende Hans van Dijk (1946–2002), werd in China vaak Dai Hanzhi genoemd. Van Dijk speelde een grote rol in de ontwikkeling van de hedendaagse kunst in China in de jaren '80 en de vroege jaren '90, en is dan ook de inspiratiebron voor deze tentoonstelling.

Kunstenaars die bevriend waren met Van Dijk, onder wie Liu Ding, Zheng Guogu, Zhang Peili, Wang Xingwei en Ding Yi, zijn door Witte de With gevraagd om nieuw werk te maken voor de tentoonstelling, of een selectie uit hun oeuvre te presenteren. Vitamin Creative Space en BizArt – twee Chinese kunstinstellingen die vernieuwende curatorische ideeën combineren met zakelijk inzicht – zijn ook aanwezig met hun eigen bijdragen aan de tentoonstelling, als eerbetoon aan Van Dijk. De tentoonstelling bevat verder een digitale versie van Van Dijks nauwkeurig georganiseerde lexicon, dat meer dan 5000 Chinese kunstenaars, geboren tussen 1880 en 1980 bevat. Daarnaast worden er geleende stukken en archiefmateriaal, evenals door Van Dijk ontworpen en vervaardigd Ming meubilair gepresenteerd.

Met de nalatenschap van deze bijzondere Nederlander als onze gids, zet Witte de With haar onderzoeksprogramma dwars door China en de rest van Azië voort. Er zijn al verschillende tentoonstellingen georganiseerd met als doel China in een breder begrip te plaatsen.

Enkele onderzochten het idee van de moderniteit als 'norm', terwijl andere juist gebaseerd waren op Westerse modellen. Ook Witte de With toonde tot voor kort slechts enkele malen werk van Chinese kunstenaars.

Toen curator Marianne Brouwer ons benaderde met haar onderzoeks- en tentoonstellingsplannen rond Hans van Dijk, gingen wij daar direct op in. We vonden deze tentoonstelling met name zo relevant, omdat het een cruciale maar nog onvertelde laag toevoegt aan de recente internationale kunstgeschiedenis.

We zijn Marianne Brouwer dankbaar dat zij met dit unieke project is begonnen, en daarnaast bedanken we ook allen die bijdroegen aan de realisering ervan. We bedanken daarom alle deelnemende kunstenaars voor hun betrokkenheid en bijdragen. Het samenwerkingsverband tussen Witte de With Center for Contemporary Art en Ullens Center for Contemporary Art moet in deze context zeker ook genoemd worden. Daarom wil ik verder bedanken: Philip Tinari (Directeur, UCCA) Claire Hsu en Anthony Yung van het Asia Art Archive team, Samuel Saelemakers (Associate Curator, Witte de With), en Ian Yang (Curatorial Fellow, Witte de With) en ook Martijn Kielstra, Andreas Schmid, Davide Quadrio, Zhang Li, Zhang Wei en Hu Fang, die betrokken waren tijdens de gehele duur van de tentoonstellingsontwikkeling, en soms al veel langer. Ik wil ook graag iedereen bedanken die in het colofon van deze gids wordt genoemd: kunstenaars, bruikleengevers en sponsors, inclusief AMMODO en het Mondriaan Fonds alsook het hele Witte de With team.

Defne Ayas
Rotterdam, mei 2014

阿不都		ACTIVE CIRCA	
A Budu		1985	
绘画 · painting,			
	HL 画廊	JH	ONE MAN
	江苏画刊	MS	CATALOGUES
	美术	ZMB	OR
	中国美术保	YSJ	BIOGRAPHIES
	艺术界	CT	
	ChineseType	XMS	
	新美术	MSSC	
	美术思潮		
102 p.113;	GROUP -		Binder(1) A)
	CATALOGUES		paper
	BOOKS		boxes
			(C) cards (R)
			Blue Binders
			(P) OneMan
			Catal. (S)lides
	P		
...drAwing...Calligriphy...viDeo...pErformance...pHotograph y...Installation...PaInting..pRInting...Sculpture.....Various.....			

De eerste naam van Hans van Dijks *Lexicon and Library of 5000 artists active in China, born between 1880 and 1980.*

Introductie door de Curator

Hoewel Hans van Dijk in China een legendarisch figuur is, met een grote invloed op de Chinese kunstwereld van de jaren negentig, is zijn werk nooit eerder het onderwerp geweest van kunsthistorisch onderzoek, en niet eerder vertoond aan een groot publiek. De tentoonstellingen bij Witte de With Center for Contemporary Art en Ullens Center for Contemporary Art proberen hier voor het eerst verandering in te brengen.

Het onderzoek voor deze tentoonstelling is gedaan aan de hand van gesprekken met tientallen Chinese kunstenaars en anderen die Hans van Dijk goed kenden. Het NAAC/CAAW archief in Beijing vormde daarbij een belangrijke bron van materiaal en informatie. Ook de brieven en verslagen die Van Dijk schreef aan zijn vrienden in Nederland en Duitsland over zijn wederwaardigheden in de Chinese kunstwereld, vormden een waardevolle toevoeging aan onze kennis over zijn leven. Voor de herontdekking van het lexicon moet ik met name Hans van Dijks vroegere assistenten en zijn familie bedanken.

Geen enkele tentoonstelling of grootschalig onderzoek kan de liefde en het respect beschrijven waarmee nu nog over Van Dijk wordt gesproken door zijn vrienden en bekenden. Allen spraken ze over Van Dijks radicale keuze om alles achter zich te laten en naar China te gaan, over zijn radicale onafhankelijkheid in het politieke en artistieke klimaat van China in die tijd en zijn open houding en ironische gevoel voor humor. Van Dijk had hen geholpen ook buiten China bekend te worden, vooral in de eerste jaren na 1989, toen het tonen van hedendaagse kunst verboden was in China, en er geen enkele infrastructuur op dat gebied was; geen galleries, musea, verzamelaars, of curatoren. Hij had hen veel geleerd, door te luisteren, te observeren en te handelen.

Van Dijk, zo is mij verteld, was geen zakenman. Zijn kracht lag in zijn kennis en visie. Deze toonde hij toen hij de New Amsterdam Art Consultancy in Beijing opende in 1994, waarmee hij in enkele jaren meer dan veertig tentoonstellingen en activiteiten organiseerde en later, in 1999, toen hij samen met Frank Uytterhaegen en Ai Weiwei de galerie China Art Archives and Warehouse en de Chinese Modern Art Foundation opzette. Beide instellingen waren onvermoeibaar voorstanders (en belangrijke archivisten) van de Chinese kunst in binnen- en buitenland. De kunstenaars die Van Dijk selecteerde voor tentoonstellingen of recensies en artikelen, worden heden ten dage bijna allemaal nog gezien als de meest invloedrijke en belangrijke kunstenaars in China.

Van Dijks principes en visie op kunst, evenals zijn karakter, komen beide naar voren in dit fragment uit een brief die hij ongeveer een jaar voor zijn dood schreef naar een oude vriend: "Zoals zovelen heb ik het een beetje gehad met de moderne kunstwereld: er is te veel nieuw, te veel dat 'in' is. Terwijl ik dit schrijf zie ik van die vierkante aluminium eetbakjes van de Kunstacademie van Nanjing voor me liggen, die ik altijd gebruikte om kaartjes met data over kunstenaars in te doen [...]. Op dit moment voeg ik die kaartjes toe aan een database van kunstenaars, waar ik in Berlijn in 1991 mee begon nadat ik mijn eerste computer had gekocht. Ik weet dat ik goed ben in het archiveren van dingen. Het is niet nieuw of in, maar het zal zeker van pas komen. Er is een Chinese uitdrukking over het ontkennen van succes dat op korte termijn vergaard wordt: 'xiao congming – klein maar slim'. Daar geloof ik in."

Marianne Brouwer,
Otterlo, juli 2014

Thomas Fuessler, *Hans van Dijk (Beijing 1993)*, 1993. Courtesy van de kunstenaar & ShanghART Gallery, Shanghai.

Dai Hanzhi: 5000 Artists

Deze tentoonstelling vertelt het verhaal van de Nederlander Hans van Dijk (1946 – 2002), zijn leven in China en zijn uitzonderlijke betekenis voor de Chinese hedendaagse kunst. Van Dijk, of Dai Hanzhi zoals zijn Chinese naam luidde, was gedurende de jaren negentig in China actief als curator, kunsthistoricus en galeriehouder. Hoewel hij in Nederland nauwelijks bekendheid geniet, is Van Dijk in China een legende.

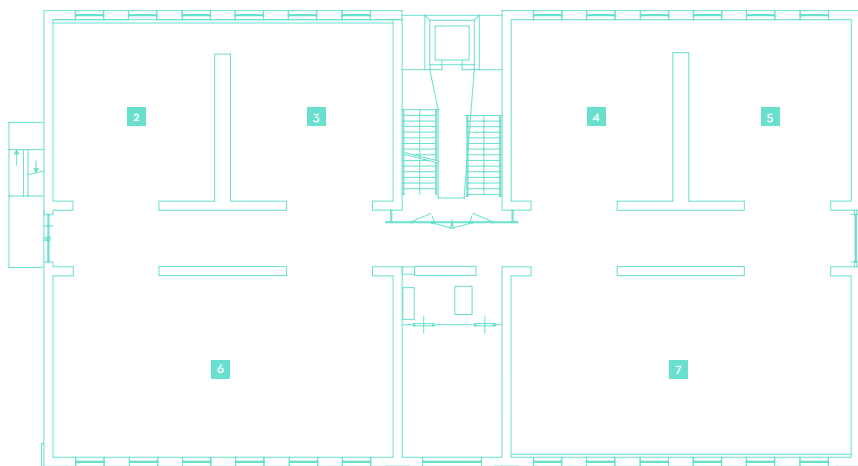
Dai Hanzhi: 5000 Artists toont installaties, schilderijen, video en fotografie van Chinese kunstenaars met wie Van Dijk nauw samenwerkte. Een aantal kunstenaars, waaronder Ding Yi, Liu Ding, Ni Haifeng, Wang Xingwei en Zhang Peili, maakten speciaal voor de tentoonstelling nieuw werk of presenteren een persoonlijke selectie uit hun oeuvre. De werken worden aangevuld met archief-materiaal uit Europa en China, zoals foto's, brieven en door Van Dijk vervaardigd "Ming-geïnspireerd Rietveld-achtig" meubilair, en met een presentatie van Van Dijks levenswerk, een lexicon van 5000 Chinese moderne en hedendaagse kunstenaars geboren tussen 1880 en 1980.

Plattegronden

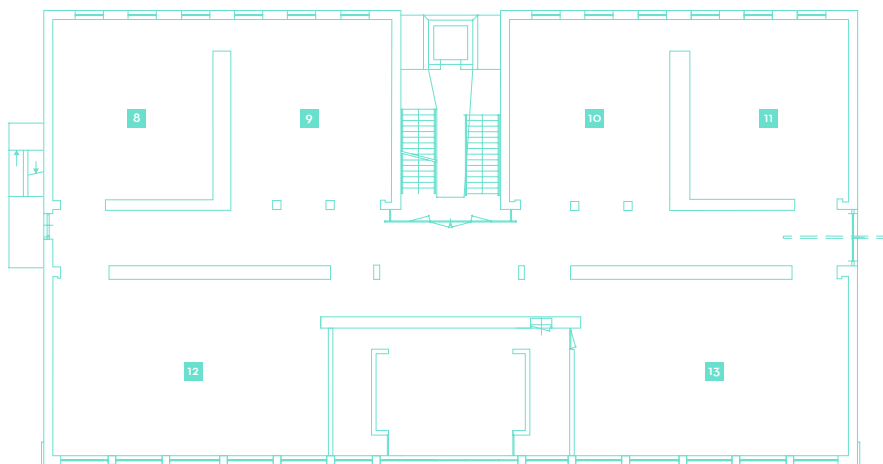
BEGANE GROND

1

2E VERDIEPING

3E VERDIEPING

Deze ruimte brengt het werk van oude vrienden bijeen: Xin Kedu (Gu Dexin, Wang Luyan, Chen Shaoping), Li Yongbin en Ni Haifeng, die met Hans van Dijk samenwerkten van zijn eerste tijd in Beijing tot het midden van de jaren negentig.

BEGANE GROND, ZAAL 1

Ni Haifeng, *The Angle*, 1995.

Xin Kedu (The New Measurement Group, 1989 – 1996), *Arbeitsbuch III* en *Arbeitsbuch IV*, 1995.

Li Yongbin, *Face* (No. 1), 1995 – 1996.

Documenten:

Li Yongbin, *Untitled*, 1993, en foto's met teksten van Hans van Dijk, 1993.

Ni Haifeng, *Heartless Passage*, 1994, foto's van zijn installatie met tekst door Ni Haifeng. Catalogi, foto's, uitnodigingen.

VERSPREID OVER DE HELE TENTOONSTELLING

Liu Ding, 1999, 2014.

1999 is een semi-autobiografisch werk door Liu Ding. Het werk bestaat uit Chinese popliedjes uit de late jaren '90, en korte, persoonlijke teksten geschreven door Liu Ding. Hans van Dijk toonde Liu Ding's vroege werk bij NAAC in 2000. Dit werk werd in opdracht gemaakt van Witte de With.

BEGINNINGS | NEDERLAND 1946 – 1986

Hans van Dijk werd geboren in een Calvinistisch middenklasse gezin in Deventer. Zijn vader was ouderling bij de lokale protestantse kerk. Op zestienjarige leeftijd begon hij een studie aan de Hogeschool voor de Kunsten in Arnhem, waar hij onder meer les kreeg van Henk Peeters, een lid van de internationale kunstbeweging ZERO, en Peter Struycken, een van de eerste Nederlandse digitale kunstenaars. In 1965 vervolgde Van Dijk zijn studie aan de Design Academy Eindhoven, op advies van Peter Struycken. In Eindhoven begon Van Dijk veel te lezen. Op jonge leeftijd was hij zich al bewust van zijn eigen homoseksualiteit en nu begon zijn interesse voor literatuur en filosofie van homoseksuele schrijvers te groeien. Na zijn afstuderen begon Van Dijk willekeurige, door de computer gegenereerde kunstwerken te maken en nam hij deel aan tentoonstellingen in Amsterdam en Londen. Met een groep goede vrienden van de academie richtte hij

het kunstenaarstijdschrift *Daglicht* op. Van Dijk interesseerde zich altijd al sterk voor houtwerk en de daarbij behorende puzzelachtige constructietechnieken, en ontdekte in die tijd een herdruk van een boek uit het begin van de twintigste eeuw over *Ming* meubilair van de missionaris Gustav Ecke. Hij was onder de indruk van de meesterlijke constructie van de meubels, en benaderde de Sinologie-afdeling van de Universiteit Leiden om hulp te vragen bij de vertaling van de klassiek-Chinese instructies in het boek. Zijn vraag werd met weinig enthousiasme ontvangen. In 1983 liet hij het maken van kunst dan ook tijdelijk achter zich om Chinees te gaan leren van uitwisselingstudenten aan de Technische Universiteit Eindhoven. In die periode maakte hij voor zichzelf en zijn vrienden een reeks tafels, krukken en schermen die hij "Ming-geïnspireerde Rietveld meubels" noemde; net als met al zijn ontwerpen weigerde hij ze echter op commerciële schaal te produceren. In die tijd trouwden en settelden veel van zijn beste vrienden zich. Dit was misschien wel wat Van Dijk het meest inspireerde om zijn leven radicaal om te gooien. In 1986, toen hij bijna veertig was, vertrok hij naar Nanjing om Chinese taal en literatuur te studeren.

TWEEDE VERDIEPING, ZAAL 2

Hans van Dijk, vroeg werk; tafel en krukken van zijn "Ming-geïnspireerde meubels".

Documenten:

Van Dijk's polaroids, schetsen, vormonderzoeken. Edities van *Daglicht* magazine.

Foto's van Van Dijk in zijn ateliers in Nuenen en Eindhoven.

IMMERSION | NANJING 1986 – 1989

Van Dijk voelde zich snel thuis in China. Ook al had hij aanvankelijk geen duidelijk beeld van de opkomende hedendaagse kunstscene van de jaren 1980, toch zag hij al snel dat er iets heel bijzonders gaande was. Nanjing was het middelpunt van veel discussies over kunst. Van Dijk verschoof zijn focus naar Chinese kunstgeschiedenis en begon documenten over

moderne en hedendaagse Chinese kunstenaars te onderzoeken en verzamelen. Tussen 1987 en 1989 reisde hij door het land en ontmoette hij een aantal van de meest interessante avant-garde kunstenaars uit China, met wie hij al snel brieven en ideeën uitwisselde. De meesten van hen werden vrienden voor het leven, zoals Ding Yi, Wu Shanzhuan, Zhang Peili, Geng Jianyi, Yan Lei, Hong Hao, Tang Song en Zhou Yunxia. Van Dijk begon teksten en projecten van kunstenaars te vertalen, zoals het *Pond Society manifest* en *Art Project No. 2* van Zhang Peili. In 1988 publiceerde Van Dijk zijn vertaling van het baanbrekende essay van Li Xiaoshan over de toekomst van het inkschilderen in de catalogus van een show over hedendaagse Chinese kunst in Eindhoven. Toen zijn studie in 1989 tot een einde kwam, wilde hij verder studeren in Beijing om zo uiteindelijk werk te vinden in de kunstsector, maar de opstand en veldslag op Tiananmen Square stopte hem in deze ambitie. In Nanjing maakte hij in december 1988 de massademonstraties van studenten en arbeiders mee, en na 4 juni 1989 vonden door het hele land politie-invalen plaats en ontvluchtten studenten en buitenlanders het land. Van Dijk hield in deze tijd een dagboek bij. Toen het duidelijk werd dat hij niet in Nanjing kon blijven en de hedendaagse kunst in China weinig onmiddellijke vooruitzichten bood, ging Van Dijk terug naar Nederland, met zijn boeken en het begin van zijn archief over moderne Chinese kunst.

ZALEN 3 EN 4

China, vroege conceptuele kunst, radicale inkttekeningen.

Huang Yongping, *Xiamen dada*; documentaire video, 1986.

Geng Jianyi, *Water Factory*, 1987.

Zhang Peili, *Art Project No. 2*, 1987.

Geng Jianyi, *Investigative Form*, 1988.

Ni Haifeng, *Warehouse No. 10*, 1988; *Untitled*, 1988; *Warehouse No. 1*, 1988.

Wu Shanzhuan, *No Water Today*, 1989.

Documenten:

Het *Xiamen Dada Manifest*.

Het *Pond Society Bulletin*.

Hans van Dijk, vertalingen en artikelen.

Correspondentie tussen Van Dijk en Huang Yongping,

en Hans van Dijk en Tang Song, met vertalingen.

Van Dijks Nanjing dagboek, 1989.

Brieven, ansichtkaarten, foto's.

GANG

Thomas Fuesser, *Hans van Dijk (1993, Beijing)*, 1993.

INTRODUCING CHINA'S AVANT-GARDE / BERLIJN

1990 – 1993

Bij zijn terugkomst in Eindhoven publiceerde Van Dijk een tweedelig wetenschappelijk artikel getiteld "Painting in China After the Cultural Revolution" in een blad van de Universiteit Leiden. Hij schreef een aantal korte artikelen over Chinese kunst die in de twee daaropvolgende jaren werden gepubliceerd. Hij begon ook meteen te werken aan plannen voor een grote onderzoekstentoonstelling over hedendaagse Chinese kunst in Nederland. Interesse voor dit project kwam echter slechts langzaam aan gang. In 1990 ontmoette Van Dijk de Duitse kunstenaar Andreas Schmid die in China had gestudeerd. Schmid had recentelijk, samen met voormalig Maoïst Jochen Noth, het Haus der Kulturen der Welt in Berlijn zover gekregen een tentoonstelling op te zetten over recente ontwikkelingen in de Chinese cultuur. De twee mannen hadden al snel door dat Van Dijks deskundigheid zeer waardevol zou zijn voor het project en dus pasten ze hun voorstel aan aan de ideeën van Van Dijk. Met zijn eerste voorschot als curator kocht Van Dijk een computer waarop hij zijn groeiende database van Chinese kunstenaars bewaarde. In 1991 ging hij terug naar China, samen met Andreas Schmid, op zoek naar talent voor de tentoonstelling in Duitsland. Bij de *Garage Show* in Shanghai – een van de eerste tentoonstellingen na een stilte van twee jaar – kondigde Chen Xiaoxin, kunstcriticus en hoofdredacteur van het tijdschrift *Jiangsu Art Monthly*, aan "Ik heb goed nieuws. Hans komt terug!"

BACK TO CHINA / BEIJING 1994

Ondertussen gingen Van Dijk en Schmid de strijd om kunstenaars en kunstwerken aan met de tentoonstelling *China's New Art: Post-89* in Hong Kong. Uiteindelijk kregen veel kunstenaars een plek in beide tentoonstellingen. *China Avant-Garde* werd op 29 januari 1993 geopend in Berlijn, de eerste grote tentoonstelling over hedendaagse Chinese kunst in Europa. Van Dijk verhuisde terug naar China, terwijl zijn expositie door verschillende landen reisde, en ook Nederland aan deed: In 1993 was de tentoonstelling te zien bij de Kunsthall, in Rotterdam. Met leningen van vrienden zette hij Artfame Development Ltd. op in Hong Kong, een bedrijf dat hem in staat zou stellen een galerie in China te openen. Terwijl hij naar een geschikte tentoonstellingsruimte zocht, probeerde hij ook een zeefdrukworkshop op te zetten voor kunstenaars in Beijing, maar tevergeefs. Ondertussen was Van Dijk nog steeds op zoek naar een woonruimte. Ook al mochten buitenlanders niet buiten bepaalde gebieden wonen, Van Dijk weigerde zich te beperken tot een verblijf in het Friendship Hotel – hij wilde hetzelfde Beijingse leven leiden als zijn kunstenaarsvrienden. Uiteindelijk ontmoette Van Dijk, via Gu Dexin, de kunstenaar Li Yongbin van wie hij een kamer kon huren. Later dat jaar leidde Van Dijk de criticus Andrew Solomon van de New York Times rond in China, waarbij hij de schrijver, en daarmee ook het Amerikaanse publiek, liet kennismaken met kunstenaars en avant-garde kunst.

GANG

Foto's van Van Dijks reizen door Beijing, Shanghai en Guangzhou, 1991; video van de Guangzhou groep Big Tail Elephant (Chen Shaoxiong, Liang Juhui, Lin Yiling and Xu Tan) met werk uit 1991–1994.

ZAAL 5

Hans van Dijk, *The URARC Report*, 1994;
Inkt erover!, 1994.

Liu Anping, Wang Jinsong, *Good Morning Beijing*, 1994.

Zhao Shaoruo, *Correct Action! (Ink throwing party)*, Beijing, 1994, foto's door Wu Jin en Zhao Liang.

Zhao Shaoruo, *In the name of the Red Sun*, 1988/1991;
In the name of the Red Guard Youth, 1989/2005;
In the name of the Cultural Revolution, 1989/1993.
Wu Shanzhuan, *Art Worker of Berlin*, 1993; *Main Events of the China Avant-Garde Exhibition After the Opening 18.00hrs, 29th January 1993 (Berlin time)*
Internal Newsreport, 1993.

Documenten:

Brieven door Hans van Dijk, 1991–1992 en voorstel voor de tentoonstelling in Berlijn, 1993.
Foto's van de *China Avant-Garde* tentoonstelling, 1993.
Fang Lijun, tentoonstellingsvoorstel.
Ding Yi, statement, 1992.
Posters, uitnodigingen, foto's.

ZAAL 6

Een selectie uit Ding Yi's oeuvre, vanaf zijn ontmoeting met Van Dijk tot heden:
Ding Yi, *Appearance of Crosses 89-6*, 1989; *Appearance of Crosses 91-B6*, 1991; *Appearance of Crosses 92-B20*, 1992; *Appearance of Crosses 93-2*, 1993; *Appearance of Crosses 93-B3*, 1993; *Appearance of Crosses 94-B19*, 1994; *Appearance of Crosses 95-16*, 1995; *Appearance of Crosses 97-18*, 1997; *Appearance of Crosses 2009-10*, 2009; *Appearance of Crosses 90-7*, 1990; *Appearance of Crosses 2007-11 (fluorescent)*, 2000.
Hans van Dijk, *Ming-inspired Table in Rietveld-Style*, 1984.

ZAAL 7

Enkele van Wang Xingwei's meest iconische werken sinds 1995:
Wang Xingwei, *Recruit*, 1998; *The Testimony of the Hare*, 1995; *Again No A Mark*, 1998; *Mein Kampf*, Wang Xingwei in 1936, 1996; *The Dust of the Romantic History of Male Heroism*, 1995.
Hans van Dijk, *Ming-inspired Table in Rietveld-Style*, 1984.

LEAVING A LEGACY – PART I HET LEXICON: 5000 NAMEN VAN CHINESE KUNSTENAARS, GEBOREN TUSSEN 1880 EN 1980

Hans van Dijk begon in 1986 met het aanleggen van zijn archief in Nanjing. Met het voorschot dat hij ontving voor zijn werk voor de tentoonstelling *China Avant-Garde* in Berlijn had hij in 1991 zijn eerste computer gekocht, waarop hij zijn documenten bewaarde. Toen zijn archief begon te groeien realiseerde Van Dijk zich dat een dergelijk compleet overzicht van kunstenaars van grote waarde zou zijn voor de Chinese hedendaagse kunst.

Hij creëerde een systeem waarmee hij afdraken zou kunnen maken die zoveel informatie bevatten dat ze vrijwel elke vraag van een bezoeker zouden kunnen beantwoorden. De database was te doorzoeken op basis van verschillende categorieën; namen, data, bibliografische referenties, locaties, medium en vele andere. Er bestaan verschillende digitale versies van deze database, maar elke versie bestaat uit informatie voor meer dan 5000 kunstenaars.

Het aantal van 5000 kunstenaars werd snel een belangrijk doel voor Van Dijk. Terwijl zijn archief groeide, hield Van Dijk zijn vrienden op de hoogte van het aantal kunstenaars. Hij bereikte de 5000 rond het jaar 2000. Tegen het einde van zijn leven besteedde hij zeer veel tijd aan zijn database, en redigeerde en selecteerde hij nog steeds kritisch nieuwe informatie. Na zijn werkdag voegde hij thuis nog meer informatie toe, die hij mee nam op kleine kaartjes, waarop hij de digitale informatie de volgende dag weer kopieerde naar zijn de computer op zijn kantoor. Maar zelfs zijn beste vrienden wisten niet dat Van Dijks ultieme doel was om zijn database om te zetten naar een gedrukt lexicon. In 2002, voor zijn dood, had Van Dijk de vormgeving, titelpagina en het lettertype al geselecteerd, en was hij begonnen aan zijn introductie. De laatste invoer in zijn lexicon dateert van 1 april 2002, slechts 18 dagen voor zijn dood.

Het is vrijwel onmogelijk om het unieke karakter van Van Dijks levenswerk te overschatten. Jaren en personen ontbreken vaak uit Chinese geschiedschrijving om politieke redenen, en in dat opzicht worden moderne en hedendaagse kunst gezien als gevoelige onderwerpen. Van Dijks keuze voor een lexicon ontdoek juist dergelijke censuur en belangen van de Chinese kunstwereld, terwijl zijn onderzoek en keuze voor specifieke kunstenaars wel degelijk zijn eigen perspectief tonen op de recente Chinese kunstgeschiedenis. In tegenstelling tot de interpretatie van klassieke Chinese kunst-historische lexica zouden experts in ieder

medium bij moeten dragen om Van Dijks perspectief te kunnen duiden, omdat zijn lexicon kunstenaars uit alle disciplines bevat, en waarin fotografie en houtsnijwerk op gelijke voet verkeren met de traditionele hoge kunsten.

INGANG DERDE VERDIEPING

Hans van Dijk, *Lexicon and Library of 5000 Chinese artists, active in China, born between 1880 and 1980*, 2002.

ESTABLISHING THE NAAC / BEIJING 1994 – 1995

In 1994 richtte Van Dijk de New Amsterdam Art Consultancy (NAAC) op, als koepelorganisatie voor zijn kunsthandel en curatorische projecten. In tegenstelling tot andere commerciële galeries hield Van Dijk slechts 35 procent van elk werk dat hij verkocht; 65 procent ging naar de kunstenaar. Samen met Zhang Li en Jule Noth, sinoloog en dochter van Jochen Noth, organiseerde hij de eerste show *Moon Flight*, van Zhao Bandi, in samenwerking met de Hanmo Art Gallery. Op 8 juli 1994 organiseerden Van Dijks vrienden Zhao Shaoruo en Liu Anping een happening in de Dahua bioscoop: Zhao Shaoruo gooide inkt op tientallen Chinese kunstenaars en critici die daar samen waren gekomen om een performancevideo te zien van Wang Jinsong en Liu Anping. Later die maand publiceerde Van Dijk het URARC Report van de NAAC, een manifest geïnspireerd op Alfred Jarry's absurdistische toneelstuk *Ubu Roi*. Van Dijk schrijft het manifest in zijn karakteristieke ironische stijl, maar maakt ook een scherpe analyse van de hedendaagse Chinese kunst; in het rapport verdeelt hij tientallen Chinese kunstenaars over verschillende fictieve categorieën. In 1994 verscheen ook Van Dijks essay "Art Theory Is Not Art", in *Jiangsu Art Monthly*.

In 1994 cureerde Van Dijk het hele jaar door tentoonstellingen in elke ruimte die maar beschikbaar was in Beijing; waaronder een tentoonstelling van fotograaf Zhang Hai'er in Ritan Park en een solotentoonstelling van

Ding Yi bij het Shanghai Art Museum. Van Dijk werkte samen met de directeur van het Goethe Instituut, Michael Kahn-Ackermann aan een tentoonstelling van the New Measurement Group (Xin Kedu) met de Duitse kunstenaar Günther Uecker van de Zero groep. Deze expositie, evenals vele andere, mocht echter niet openen. The New Measurement Group kreeg in plaats daarvan een plek in het Haus der Kunst in Berlijn, in samenwerking met directeur Alexander Tolnay in 1995.

Ondertussen stroomden de aanvragen uit het buitenland binnen om Van Dijk als adviseur te betrekken bij de vele shows over hedendaagse Chinese kunst die nu overal in Europa werden georganiseerd. Hij stelde kunstenaars voor en deed de organisatie aan de Chinese kant voor de tentoonstelling *Forändren* (Veranderen) in het Göteborg Art Museum in Zweden. Hetzelfde deed hij voor een tentoonstelling van het Kvindemuseet (Vrouwenmuseum) in Denemarken; voor *Configura 2* in Erfurt, Duitsland; en voor de *Triennial of Small-Scale Sculpture* in Stuttgart en Wenen. Inmiddels werkten er vier tot vijf mensen op zijn net opgerichte kantoor, waar hij ook zijn archief bewaarde en waar hij bovendien woonde. Van Dijks NAAC appartement werd zo al snel het centrum van het artistieke leven in Beijing. In een tijd dat de infrastructuur voor het ondersteunen en promoten van hedendaagse Chinese kunst vrijwel niet bestond, smeedde Van Dijk structurele verbanden met Europa in een poging om continu het beste uit de hedendaagse Chinese kunst te exposeren. Door de jaren heen liet hij vele Chinese kunstenaars kennismaken met de Westerse kunstwereld, en het systeem van musea, galleries en curatoren. Hij voorzag de kunstenaars ook van portfoliomateriaal en academische steun, terwijl hij tentoonstellingen mogelijk maakte en als consultant optrad.

In 1995 ontmoette Van Dijk voormalig Maoïst Frank Uytterhaegen, een Belgische zakenman en kunstverzamelaar, met wie hij een sterke vriendschap ontwikkelde. Samen organiseerden

ze in 1996 een tentoonstelling over Vlaamse kunstenaars getiteld 3×3 in het private Yanhuang Art Museum in Beijing. In Beijing was Van Dijk de curator van een baanbrekende tentoonstelling van o.a. de fotograaf Han Lei en zette hij een eenjarig tentoonstellingsprogramma op voor het Goethe Instituut.

ZAAL 8

Kunstenaars en fotografen die werden tentoongesteld door NAAC.

Zhao Bandi, *The Big Rumour Spreading*

Until Today, 1994; *Moonflight*, 1994.

Zhang Hai'er, Canton, 1987; *Wuhan Steel Plant*,

Wuhan, Hubei Province, 1991; *Wuhan Steel Plant*,

Wuhan, Hubei Province, No. 2, 1991; *Wuhan Steel*

Plant, Wuhan, Hubei Province, No. 5, 1991; *Lin*

in Shanghai, 1989; *It begins to rain...* *Miaoqian Street*,

Guangzhou, China, 1987; *Pepsi in The train from*

Canton to Shenzhen, 1993; *Garden Hotel*, Canton, 1990.

Han Lei, *Beijing*, 1988; *Kaifeng*, 1986; *Kaifeng*, 1986;

Luochuan, 1989.

Documenten:

NAAC statuten, catalogi, uitnodigingen, tentoonstellingsfoto's etc.

ZAAL 9

Kunstenaars en fotograferen die werden vertegenwoordigd door NAAC.

Hong Hao, *Selected Scriptures*, page 1, *Preface*, 1995;

Selected Scriptures, page 1862, *The Division of*

Nuclear Arms, 1994; *Selected Scriptures*, page 3065,

The New World Order, 1995; *Selected Scriptures*, page

3535, *New World Geomorphologic Map*, 1996;

Selected Scriptures, page 2931, *Worldly Tales*, 1995.

Ielnay Oahgnoh (Yan Lei en Hong Hao), *Documenta X*

project, 1997; een fictief verhaal, bestaand uit ver-

valste brieven en een plattegrond van Hans van Dijks

appartement/NAAC kantoor.

Luo Yongjin, een selectie van 18 foto's uit de

Celebrities and Celebrations serie, getoond bij de

CIFA gallery, Beijing 1996.

Zhang Hui, *The Entire Faculty and student body of*

Wulong Gou primary school, *Luoyang City*, March 19,

1997; *The She Huo Team of Beiyue town in Xin'an county*,

Henan province, November 5, 1996; *The Faculty and*

entire student body of Luoyang City Police Academy,

May 13, 1997; *One and Thirty Workers*, 1996–1997;

Army, 1996–1997.

Documenten:

CIFA Gallery en Berlijnse catalogi, uitnodigingen, foto's.

UNREALIZED PROJECTS | BEIJING 1996 – 1997

In het buitenland bereidde Van Dijk zich voor op de Chinese Cultural Weeks in München in 1996. Dit was een enorm project met theater, muziek en een tentoonstelling van Chinese kunstenaars, *China – Aktuelles aus 15 Ateliers*, waar Van Dijk organisatorisch en inhoudelijk werk voor verzette. In 1996 lukte het hem om tijdelijk de CIFA Gallery ruimte in de Central Academy of Fine Arts Gallery te huren. In moordend tempo cureerde Van Dijk samen met Zhang Li, binnen een half jaar zeven van de beste tentoonstellingen uit zijn carrière, inclusief shows van Zhou Tiehai en Li Yongbin, en de eerste solopresentaties in China van Wang Xingwei en Luo Yongjin. Hij publiceerde ook zijn tweede artikel voor *Jiangsu Art Monthly*, "The Myth of Art History".

Na deze successen keerde het tij. Vanaf Chinese zijde werd het festival in München afgeblazen, hoewel het lukte om Van Dijks tentoonstelling *China – Aktuelles aus 15 Ateliers* door te laten gaan. Verkoopcommissies kwamen maar langzaam binnen. Ongeveer twee derde van zijn projecten werd niet gerealiseerd en Van Dijk spendeerde al het geld dat hij verdiende aan het kopen van kunst en het helpen van kunstenaars. Hij beseftte dat hij zakelijke ondersteuning kon gebruiken en dus vroeg hij Frank Uytterhaegen om zakelijk directeur te worden van NAAC. Het jaar 1997 begon veelbelovend met *Face to Face*, een driedelige tentoonstelling voor Siemens waarbij Chinese en Duitse kunstenaars aan elkaar werden gekoppeld. De eerste tentoonstelling met Luo Yongjin en de Duitse fotograaf Thomas Struth in het China Cultural Art Palace werd een succes, maar ontving kritiek van officiële kant, wellicht omdat Luo Yongjin geen lid was van de China Photographers Association. Bang voor een herhaling van het München debacle, zette Siemens de organisatie van de volgende twee shows stil: Ding Yi met Katharina Grosse, en Zhang Peili met een nog niet gekozen Duitse kunstenaar. Uiteindelijk liet Siemens het hele project vallen, zonder dit officieel te communi-

ceren, zodat Van Dijk achterbleef met een enorm gat in zijn agenda.

In deze periode werden er in Beijing en Shanghai veel nieuwe galleries geopend. Van Dijk had nog steeds geen verblijfsvergunning, en daarmee nog geen eigen galerieruimte. Verschillende van zijn vrienden verlieten hem voor galleries die financieel meer succes hadden. Het idee van loyaliteit aan een galerie bestond nauwelijks; kunstenaars verkochten hun stukken meestal aan de hoogste bieder. Buitenlandse curatoren trokken massaal naar China, waar ze een groot aantal tentoonstellingen organiseerden. Dit maakte Van Dijks rol binnen de lokale kunstscene steeds kleiner. Jonge Chinese kunstcritici hadden zich verder ontwikkeld en wilden nu ook gehoord worden. Toch realiseerde Van Dijk een tweedelige show van Ding Yi's "Crosses", in samenwerking met de ShanghART Gallery, en een baanbrekende tentoonstelling van Chinese fotografie in Berlijn met Alexander Tolnay en Andreas Schmid. Van Dijks rol bij het stimuleren van Chinese fotografie kan niet worden overschat: Hij formuleerde niet alleen theorieën over fotografie, maar bracht zijn betrokkenheid in de praktijk door fotografie als gelijkwaardig medium tentoon te stellen naast andere kunstvormen.

FOUNDING CAAW AND MCAF | BEIJING 1998 – 2002

In 1998 cureerde Van Dijk met succes *Mondrian in China*, een tentoonstelling die van Beijing naar Shanghai en Guangzhou reisde. Hoewel hij eerder al was opgetreden als agent en adviseur, ging hij dat jaar formeel de kunstmarkt op met de oprichting van de China Art Archives and Warehouse (CAAW) in Zuid-Beijing met Frank Uytterhaegen en Ai Weiwei. De galerie, die door Uytterhaegen werd gefinancierd, opende in 1999 en was meteen een succes. Ook al werkte hij in een commerciële galerie, het lukte Van Dijk om zich aan zijn eigen kwaliteitsstandaard te houden, met nauwkeurig gecureerde tentoonstellingen.

Hij lanceerde de carrière van verschillende kunstenaars met solotentoonstellingen, inclusief Zheng Guogu en Duan Jianyu. Hij was een van de weinige curatoren die abstracte en conceptuele kunst ondersteunde, bijvoorbeeld door exposities met werk van Yan Lei en Xu Hongming te organiseren. In 2000 verhuisde de galerie naar haar huidige locatie in Caochangdi. Op 9 juni 2000 richtte Van Dijk met Uytterhaegen en zijn vrouw Pascale Geulleaume de Modern Chinese Art Foundation op. Met de MCaF organiseerden zij een aantal belangrijke tentoonstellingen in Gent en Shanghai. Maar jaren van armoede en opoffering hadden hun tol geëist. In 2001 werd Van Dijk ernstig ziek en verbleef hij een tijd in Frankrijk om te herstellen. Hij was nog bezig met de voorbereidingen voor een nieuwe tentoonstelling en met zijn lexicon met meer dan 5000 Chinese kunstenaars, toen hij in het voorjaar van 2002 in Beijing een maagbloeding kreeg, en aan de complicaties ervan overleed.

ZAAL 10

Avant-garde fotografie over de veranderingen in het stedelijk leven in China rond 1995.
Chen Shaixiong, *Street 1, Street 2, Street 3, Street 4*, 1996.
Zheng Guogu, *The Vagarious Life of Yangjiang Youth*, 1996.

Documenten:

Mondrian in China, CAAW en MCaF: catalogi, foto's.

ZAAL 11

Werken van kunstenaars die goed bevriend waren met Van Dijk, en aan het begin van hun carrière hun eerste solotentoonstellingen kregen bij CAAW.
Zheng Guogu, *The chat God of Millennium No. 19a*, 2002; *The chat God of Millennium No. 19b*, 2002; *Computer Controlled by Pig's Brain No. 89*, 2006.
Meng Huang, *Paradise Lost 14*, 2002; *The Sea*, 2014.
Duan Jianyu, *Hey Hello hi-10*, 1999.

Documenten:

Rob Schrödder, *Helse Vrede*, VPRO TV-programma, 2001, over Ai Weiwei, zijn *Fuck Off* tentoonstelling in Shanghai en CAAW.

ZAAL 12

Zhang Peili, 30 × 30, 1998; *A Gust of Wind*, 2008.
Twee iconische werken van China's eerste en bekendste videokunstenaar. 30 × 30 was het allereerste

videokunstwerk dat ooit in China werd gemaakt. *A Gust Of Wind* werd in 2008 gemaakt, vlak voor de economische crisis uitbrak, en kreeg daarmee een haast profetische betekenis.

LEAVING A LEGACY – PART II EEN NIEUW MODEL VOOR CHINESE KUNSTINSTELLINGEN

Naast enkele van de interessantste en avant-gardistische tentoonstellingen in Beijing, hadden bezoekers van de CAAW gallery ook toegang tot duizenden boeken en catalogi, zo'n 16 jaargangen van Chinese kunsttijdschriften, Van Dijks archief dat meer dan 480 documenten omvatte en zijn volledige database.

Met de CAAW galerie schiep Van Dijk een uniek model voor een kunstinstelling in China. De combinatie van een productie- en tentoonstellingsruimte met een commerciële insteek, aangevuld door een omvangrijk archief was een directe opvolger van zijn NAAC consultancy.

Heden ten dage bestaan er twee invloedrijke kunstinstellingen in China, die zijn gebaseerd op Van Dijks model: Davide Quadrio's BizArt in Shanghai, en Vitamin Creative Space in Guangzhou.

Quadrio, een Italiaanse Sinoloog en Tibetoloog, arriveerde in 1998 in China. Hij was direct onder de indruk van de Chinese hedendaagse kunst, en wilde een kunstruimte beginnen. Toen hij Van Dijk ontmoette hadden ze het vaak over kunstinstellingen. Quadrio's BizArt, of BiYi in het Chinees, dat eerst was gevestigd in de Red Factory aan Huai Hai Road, werd al snel het meest interessante onafhankelijke kunstcentrum rond de eeuwwisseling. Het was bijna volledig gebaseerd op Van Dijks model, maar verschilde op een belangrijk punt: BizArt verkocht geen kunst, maar maakte winst als collectief, door de verkoop van boeken en t-shirts. Van Dijk en Quadrio organiseerden samen ook enkele projecten, waaronder Zheng Guogu's eerste solotentoonstelling *Multi-Dimensional*; de

MCaF tentoonstelling *Figures, Portraits, Couples & Groups*, en presentaties van het performancewerk van Hsieh Te Ching.

Vitamin Creative Space werd in 2002 opgericht door Zhang Wei, die van 1996 tot 1998 (in de moeilijke jaren van het NAAC) assistent was geweest van Van Dijk, en haar man Hu Fang, al vele jaren een goede vriend van Van Dijk in Guangzhou. De galerie, die zowel in China als internationaal zeer succesvol was, opende in 2008 een tweede ruimte in Beijing. Vanaf het begin stond er een foto van Hans van Dijk aan zijn bureau op prominente plekken in beide galleries.

GANG

Luo Yongjin, *Photographs of Hans van Dijk*, 1995.

Hai Bo, *Portrait of Hans van Dijk*, 2001.

Hong Lei, *Hans and I*, 2014.

Xu Tan, *Keywords Lab: Social Botany* (5), 2012 – heden.

Documentatie en videoregistratie van zijn *Social Botany Project*, een doorlopend project dat hij startte in 2008, in de Pearl River Delta regio, een van de grootste urbane gebieden ter wereld. In dit project onderzoekt Xu Tan hoe mensen gebruik maken van het land, hoe en wat ze planten, en wat ze eten en drinken. Voor Witte de With zet Xu Tan dit project voort in Rotterdam vanaf november 2014. Xu Tan was lid van de bekende Big Tail Elephant Group (Guangzhou, 1991 – 1998), en was goed bevriend met Van Dijk sinds hun ontmoeting in 1991.

Zheng Hao, *The Mirror*, 1994.

An Hong, *China Doesn't need Aids, China needs Love*, 1997.

ZAAL 13

Davide Quadrio en Shi Yong, *The Independents of Shanghai. Collaborative experiences stemming from BizArt and its collective*, 1998 – 2010; video's van BizArt projecten, en reconstructie van het tentoonstellingsproject *Kuaidi*, 2006.

Hu Fang en Zhang Wei, *Facing the light you could not see directly – To Hans van Dijk*, 2014 en foto's van de kantoren van Vitamin Creative Spaces in Beijing en Guangzhou.

Zhao Bandi, *Moonflight*, 1994.

Publieksprogramma

LEZINGEN

The great departure: Contemporary Art in China in the 1980's and the early 1990's and its representation in Europe during the exhibition China Avant-Garde

Woensdag 3 september 2014

Locatie: Auditorium, Witte de With

Kunstenaar en curator Andreas Schmid praat over de totstandkoming van de belangrijke tentoonstelling *China Avant-Garde*, die hij samen met Hans van Dijk en Jochen Noth cureerde in 1993. De tentoonstelling was na het Berlijnse Haus der Kulturen der Welt te zien bij de Kunsthal in Rotterdam en andere Europese instellingen. Schmid gaat ook in op de Chinese maatschappelijke ontwikkelingen en de experimentele beeldende kunst van de jaren '80 en vroege jaren '90.

Digitizing Hans van Dijk's Archive

Datum: Binnenkort bekend gemaakt

Locatie: Auditorium, Witte de With

Asia Art Archive verzamelt en documenteert de recente geschiedenis van de hedendaagse beeldende kunst in Azië, om zo de kennis over, en het onderzoek ernaar te faciliteren. Anthony Yung, Senior Researcher bij AAA presenteert het gedigitaliseerde Hans van Dijk archief, en bespreekt het belang ervan dit beschikbaar te maken voor een internationaal publiek.

SYMPOSIUM

Slash: hybrid ecologies and audiences today

Zaterdag 6 december 2014

Auditorium, Witte de With

Geïnspireerd door curator/kunsthandelaar Hans van Dijk onderzoekt dit symposium wat er gebeurt wanneer opdelingen van het culturele veld zoals publiek/privé en commercieel/non-profit in elkaar overlopen. Hoewel de recente financiële crisis voorbij lijkt, is tijdens deze periode een nieuwe generatie culturele

producenten opgestaan, gevormd net door deze crisis. Zes jaar later is het nu tijd maat te nemen van deze initiatieven. Witte de With nodigt hiertoe critici, denkers en kunstenaars uit die momenteel betrokken zijn in deze nieuwe platformen om samen te bestuderen hoe nieuwe – en soms heterodoxe – stijlen van discours, ondersteuning en management de manier waarop ideeën vorm krijgen ten goede of ten kwade beïnvloeden.

Voorafgaand aan dit symposium vindt er een gesloten workshop plaats tussen Witte de With Center for Contemporary Art en het Gallerist programma van de Appel arts centre, dat het fenomeen 'commerciële ambivalentie' verkent aan de hand van casestudies rond historische curators/kunsthandelaars.

MASTERCLASS

The Social Botany Project

Donderdag 27 november 2014

Locatie: Auditorium Witte de With, en andere locaties

De Chinese kunstenaar Xu Tan (Wuhan, 1957) zal een workshop geven over zijn socio-botanische project. In verschillende tentoonstellingen en researchprojecten onderzoekt Xu Tan de verschillende relaties die onze verhouding met onze leefomgeving, zowel de natuur als de stad, dicteren. In deze workshop bij Witte de With gaat Xu Tan in op de specifieke kwaliteiten van Rotterdams stedelijke omgeving, en haar landelijke gebieden.

Meer informatie over ons publieksprogramma vindt u op www.wdw.nl.

Colofon

Dai Hanzhi: 5000 Artists

4 september 2014 – 4 januari 2015

Samengesteld door

Marianne Brouwer

Bruikleengevers

Boers-Li Gallery, Canvas International Art, Peter Cox, Collectie de Heus-Zomer, DSM Art Collection, Jan van Dijk, Ronald van Dijk, East Asian Library – Leiden University Libraries, Ernst Dinkla, Collectie G+W Nederland, Groeninghe Foundation, J.V.M Holthuis, Meng Huang, Monique Kies, ShanghART Gallery, Andreas Schmid, Sinopia East Asia Fine Arts Collection, Jeroen Vinken, Vitamin Creative Space, Walker Art Center, en andere collecties.

Tentoonstellingsgids

Redactie en schrijvers Defne Ayas,

Marianne Brouwer, Samuel Saelemakers

Engelse redactie Natasha Hoare,

Marnie Slater

Nederlandse redactie Marianne Brouwer, Samuel Saelemakers, Josine Sibum Siderius

Vertaling (Engels – Nederlands)

Hermien Lankhorst, Josine Sibum Siderius, Samuel Saelemakers

Ontwerp APFEL, Kristin Metho

Drukker Raddraaier, Amsterdam

Partners & Fondsen

Deze tentoonstelling in twee delen werd uitgevoerd in opdracht van Witte de With Center for Contemporary Art, Rotterdam en Ullens Center for Contemporary Art, Beijing, en werd samengesteld door Marianne Brouwer en ontwikkeld met Defne Ayas (Directeur, Witte de With), Philip Tinari (Directeur, UCCA), Samuel Saelemakers (Associate Curator, Witte de With), Ian Yang (Curatorial Fellow, Witte de With) en Venus Lau (Curator, UCCA).

Co-opdrachtgever

UCCA

Ullens Center for
Contemporary Art
尤伦斯当代艺术中心

Dai Hanzhi: 5000 Artists wordt ondersteund door

Witte de With Center for Contemporary Art wordt ondersteund door

Ministerie van Onderwijs, Cultuur en
Wetenschap

Met dank aan

Witte de With bedankt

alle kunstenaars en bruikleengevers;
alsook AMMODO, DSM en het Mondriaan
Fonds voor hun genereuze ondersteuning.

Witte de With

Directeur & Curator [Defne Ayas](#)

Adjunct Directeur [Paul van Gennip](#)

Business Coordinator [Sarah van der Tholen](#)

Associate Curator [Samuel Saelemakers](#)

Curator Educatie & Theorie [Yoei Meessen](#)

Curatorial Fellow [Ian Yang](#)

PR & Communicatie [Josine Sibum Siderius](#)

Secretariaat & Communicatie [Angélique Kool](#)

Secretariaat [Gerda Brust](#)

Assistenten Secretariaat [Emmelie Mijs](#),

[Wendy Bos](#)

Receptie Desk [Erik Visser](#), [Erwin Nederhoff](#)

Senior Technical Supervisor [Line Kramer](#)

Assistent Publicaties, Website [Maria-Louiza](#)

[Ouranou](#)

Assistent PR & Communicatie, Marketing

[Pauline Appels](#)

Extern

Chief Co-Editor *WdW Review* [Adam Kleinman](#)

Managing Editor *WdW Review* [Orit Gat](#)

Installatieteam [Jonathan den Breejen](#), [Carlo van Driel](#), [Antje Guenther](#), [Rick Eikmans](#), [Chris van Mulligen](#), [Hans Tutert](#)

Receptie [Francine van Blokland](#), [Ella Broek](#), [Marguerite de Geus](#), [Rabin Huissen](#), [Gino van Weenen](#)

Educatieteam [Lisa Diederik](#), [Fleur Flohil](#), [Merel van der Graaf](#), [Hannah Kalverda](#), [Hanna van Leeuwen](#), [Germa Roos](#), [Gino van Weenen](#), [Marloes van der Wiel](#)

Administratie [Frank van Balen](#), [Suzan van Heck](#)

Bestuur

[Kees Weeda](#) (Voorzitter), [Patrick van Mil](#) (Penningmeester), [Bart de Baere](#), [Ellen](#)

[Gallagher](#), [Nicoline van Harskamp](#), [Jeroen](#)

[Princen](#), [Karel Schampers](#), [Nathalie de Vries](#),

[Chris de Jong](#) (Zakelijk adviseur).

Dai Hanzhi: 5000 Artists

04.09.14 – 04.01.15

Kunstenaars

An Hong, Chen Shaoxiong, Ding Yi, Duan Jianyu, Thomas Fuesser, Geng Jianyi, Han Lei, Hong Hao, Hong Lei, Liu Anping, Liu Ding, Luo Yongjin, Ni Haifeng, Ielnay Oahgnoh, Shi Yong, Wang Jinsong, Wang Xingwei, Wu Shanzhuan, Xin Kedu (The New Analyst Group), Xu Tan, Yan Lei, Zhang Hai'er, Zhang Peili, Zhao Bandi, Zhao Shaoruo, Zheng Guogu, Zhuang Hui, en anderen.

Samengesteld door

Marianne Brouwer

Witte de With
Center for Contemporary Art
Witte de Withstraat 50
3012 BR Rotterdam
Nederland

T +31 (0)10 411 01 44
F +31 (0)10 411 79 24
info@wdw.nl
www.wdw.nl

